

mindst 1 års driftstid i basisårene. Kvotetildelingen i 2. periode foreslås fastsat efter samme principper som i første periode. Således tildeles kvoterne til elproduktion i forhold til historisk fossil elproduktion, mens der i alle andre tilfælde tildeles i forhold til historisk CO₂-udledning, jf. *stk. 1 og 2*.

I *stk. 2* foreslås kvotetildelingen til industri, herunder offshore, differentieret, således at der tildeles 87 pct. af den historiske udledning i basisårene fra brændselsrelaterede CO₂-udledninger og 98 pct. af procesudledningerne i basisårene. Baggrunden herfor er, at det for driftsleder er lettere at reducere de brændselsrelaterede CO₂-udledninger end procesudledningerne, der er et resultat af kemiske reaktioner i en proces. Der tildeles derfor lidt flere kvoter til dækning af procesudledningerne. I den gældende lovs § 2, nr. 25, defineres procesudledninger som udledninger af CO₂, som ikke er brændselsrelaterede, og som opstår som et resultat af tilsigtede eller utilsigtede reaktioner mellem materialer eller gennem deres omdannelse i en proces.

Som *stk. 3* foreslås indført en bestemmelse om, at kvotetildelingen i visse tilfælde kan ske efter § 18 og ikke § 17, såfremt en produktionsenhed ikke har været i drift i hele basisperioden fra 1998-2004, men dog har haft mindst 1 helt driftsår i perioden. Dette forudsætter, at driftslederen dokumenterer, at produktionsenheden har haft en reduceret produktion i forhold til forventet normal produktion, hvilket skal have ført til en markant lavere CO₂-udledning. Det skal således dokumenteres, at produktionsenheden på grund af produktionsmæssige forhold ikke har repræsentative data for CO₂-udledningen, der kan lægges til grund ved kvotetildelingen, og at produktionsenheden vil blive stillet i en urimelig situation, hvis data for CO₂-udledningen i driftsperioden inden for basisårene skal lægges til grund for kvotetildelingen. Anvendelsen af *stk. 3* har undtagelsens karakter og skal alene finde sted i helt specielle situationer, eksempelvis hvor en produktionsenhed er sat i drift sidst i perioden 1998-2003 og har været under opbygning og indkørsel i 2003-2004 uden nogen videre produktion og CO₂-udledning. Bestemmelsen kan ikke anvendes i situationer, hvor produktionsenheden har været produktionsklar, men ikke har haft en normal produktion på grund af kommercielle eller markeds-mæssige årsager. Transport- og energiministeren beslutter, om der er grundlag for at anvende denne særlige undtagelsesbestemmelse. Da tildelingen af kvoter efter bestemmelsen er et uforudset krav, tages kvoterne fra den pulje til nye virksomheder, der foreslås i § 15, *stk. 3*.

De gældende § 17, *stk. 3-5*, foreslås ophævet. I 1. periode kunne kvotetildelingen justeres som følge af krav i fællesskabslovgivning gennemført i dansk ret inden 31. marts 2004. Bestemmelserne har karakter af overgangsbestemmelser, og det foreslås, at denne justering ikke videreføres i 2. periode, da produktionsenhederne nu har haft tid til at indstille sig på kvotereguleringen.

Til § 18:

Bestemmelsen vedrører de få produktionsenheder eller væsentlige udvidelser af en produktionsenhed, der er sat i drift i perioden fra den 2. januar 2004 til den 31. marts 2004. Da produktionsenhederne ikke har været i drift i 1 helt basisår, er der ikke grundlag for at tildele kvoter efter den foreslåede § 17. Det findes heller ikke rimeligt at tildele kvoter efter den foreslåede § 19, der gælder for produktionsenheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004, dvs. på et tidspunkt, hvor forslag til den gældende lov var fremsat. Produktionsenheder, der blev sat i drift før den 31. marts 2004, kunne i modsætning til produktionsenheder, der blev sat i drift efter dette tidspunkt, ikke tage højde for de skærpede tildelingskriterier, fordi det på idriftsættelsestidspunktet ikke var offentliggjort, hvilken kvotetildeling produktionsenheden kunne forventes at få.

Principperne for kvotetildelingen efter *stk. 2* baserer sig ligesom kriterierne for de produktionsenheder, der er sat i drift før den 2. januar 2004, på produktionsenhedens faktiske CO₂-udledning. Da enheder omfattet af § 18 ikke har været i drift i hele 2004, findes produktionsenhedens beregnede CO₂-udledning i 2004 ved forholdsmæssigt at omregne produktionsenhedens faktiske CO₂-udledning i den periode af 2004, hvor den har været i drift, til at omfatte hele 2004. Da den faktiske udledning har stået på mindst 9 måneder, vil der være tale om en repræsentativ periode. Hvis virksomheden eksempelvis har været i drift fra den 1. februar 2004 og har udledt 11.000 ton CO₂ i 2004, vil virksomhedens beregnede CO₂-udledning i 2004 være på 12.000 ton CO₂. Da der tildeles 0,87 kvoter pr. beregnet udledt ton CO₂, bliver den årlige kvotetildeling på 10.440 kvoter. Ved den forholdsmæssige beregning regnes med måneder á 30 dage.

Kvotetildelingen efter *stk. 3, 4 og 5* svarer til principperne i den gældende § 18. Der beregnes således en gennemsnitlig CO₂-kvote pr. produktionskapacitet beregnet på brancheplan for relevante produktionsenheder. Den årlige kvotetildeling kan herefter beregnes ved at gange med produktionsenhedens kapacitet eller kapacitetsudvidelse. Kvoten pr. installeret MW indfy-